

Bud'te zdráv, pane sen

Jiří Korn

Znáš mou ladnou chůzi,
óóó, má sladká Zuzi.
Tenor s vlasy plavými,
pane Sen, všude říkají mi.

Od jak živa ideál dívek a žen,
i z jeslí mi napsali, že jejich sen
jsem já
/jako hvězda hvězd,
zpívám o sto šest, ani o chlup méně/,
všude slyším pozdravy jen:
bud'te zdráv, pane Sen.
Óo, óo.

Dívce potají, dech se zatají,
při mé kantyléně,
tou větou začne každý můj den:
bud'te zdráv, pane Sen.

Slečně špitnu do ucha hit
a hned je po migréně.
Talent od Boha mám
a cosi káže mi plýtvat jím.

Neboť dobře vím, když se objevím
na nějaké scéně,
volat začne tamten i ten:
bud'te zdráv, pane Sen.

Od jak živa ideál dívek a žen,
i z jeslí mi napsali, že jejich sen
jsem já
/jdu si pro potlesk, na smokingu lesk,
v oku dva tři ďábly/
všude slyším pozdravy jen:
bud'te zdráv, pane Sen.
Óo, óo.

Trochu líp mě znát, v celém světě snad,
hned by po mě hrábli.
Čím začal by tam každý můj den?
Bud'te zdráv, pane Sen.

Ó, i kdybych roztrhat se měl
a hlasivky mi slábly,
talent od Boha mám
a cosi káže mi plýtvat jím.

Neboť dobře vím, když se objevím
mezi praktikáblly,
volat začne tamten i ten:
bud'te zdráv, pane Sen,
bud'te zdráv, pane Sen,
Bud'te zdráv, pane -
ven!